

On vas, Alfonso?

L'àrea de carreteres de la insigne Diputació, està apunt de donar el bot. El temps calmós d'Alfonso s'acabat. Les eleccions ja no imposen límits a la seua governança. Alfonso en estat pur.

El director de carreteres i el secretari general perfilen els plecs de contractació d'una consultoria per a la realització d'un estudi de viabilitat amb vista a la modernització, conservació i explotació, en règim de concessió de la Xarxa de carreteres de la Diputació.

Tornarem a escoltar, una altra vegada, la rigidesa del procés administratiu i l'escassetat de mitjans que té a la seua disposició el gestor públic enfront de les necessitats de la societat.

Sensats estudis ens diran:

- Que ja fa temps que als EUA i Europa ha sorgit finançament extrapressupostari a través d'entitats enclavades en el Sector Públic Administratiu que des de l'esquema concessional aporten finançament a les Administracions.

- Que abandonem les nostres rígides posicions de Diputació propietària, entitat financera i proveïdora de béns. Hem d'obrir-nos a aspectes innovadors de finançament.

- Que en els projectes no sols comptabilitzem la rendibilitat social, sinó també la recuperació de la inversió a llarg termini tant de la Diputació com dels agents privats.

El concurs per a la concessió està servit. El concessionari procedirà a la redacció dels Projectes de construcció i realitzarà la conservació, explotació i vigilància. Tot, tot, tot, inclòs el personal. El Concessionari posarà, d'una forma elegant, una Assistència Tècnica que assistirà a l'Inspector, representant de l'Administració, en les seues funcions de control i inspecció de les obres... i visca!

El muntant en pessetes és de calfred, en euros també. El deute no serà imputable a la Diputació, sinó al Concessionari. Així la Diputació realitzarà transferències amb periodicitat anual del pressupost ordinari a través del preceptiu conveni amb el Concessionari els pròxims 30 anys. Un període concessional llarg que permeta l'absorció del gasto en condicions pressupostàries normals.

Alfonso, amb l'experiència dels ponts, el perill està en el sobrecost. Et pot trencar el muntant predeterminat i conegut de les transferències anuals. Arribats a aquest punt la pregunta és òbvia, fins al final de la legislatura el Concessionari tindrà temps de modernitzar tota la xarxa de carreteres de la Diputació? Seran un o més contractes de concessió? Com en Conca es realitzaran totes les obres en els dos primers anys?

Quan entendran els funcionaris la col·laboració publicoprivada? L'obra pública en el context de globalització en què es mou la nostra economia, servirà per a aterrar més suaument la construcció. Per descomptat ja sabem que el contracte de concessió no serà la salvació de Llanera...

Volgut Alfonso en aquests dies de primavera, on el VCF ha ressuscitat, tin a bé acceptar la idea modernitzadora de contractar a un secretari-interventor *free lance* per a desenrotllar les labors dels cossos nacionals en aquesta ta casa. Com a gestor públic series pioner en l'estalvi, un fi en si mateix, així és percebut pel cada vegada més exigent ciutadà-contribuent.

En fi, Alfonso, ací estem els funcionaris, de derrota en derrota fins a la victòria final.